

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะพบว่าอัตราความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามคืนมีร้อยละ 79.55 หรือจำนวน 3,600 คน ซึ่งเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนขนาดตัวอย่างที่ต้องการ ซึ่งได้จากการคำนวณว่าควรใช้ตัวอย่างขนาด 3,500 คน จากตารางที่ 1.2 จะพบว่านิสิตปีที่ 1 อัตราความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสูงที่สุด เป็นร้อยละ 26.7 และลดลงตามลำดับ เมื่อชั้นปีสูงขึ้น อย่างไรก็ตามขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ถือว่าเพียงพอที่จะเป็น ตัวแทนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มากกว่า 3,500 คน)

เมื่อแบ่งตามกลุ่มอายุ จะพบว่ากลุ่มอายุ 15-19 ปี มีอัตราการสูบบุหรี่ร้อยละ 11.2 และพบอัตราการสูบบุหรี่มากที่สุดในช่วงอายุ 20-24 ปี คือร้อยละ 18.2 (ตารางที่ 2.12) ส่วนช่วงอายุ 25-29 ปี กลับลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 9.1 ซึ่งเมื่อพิจารณา รายงานผลการวิจัย สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2531) จะพบว่าอัตราการสูบบุหรี่ของชายวัย 15-19 ปี จะสูบบุหรี่ร้อยละ 9.9 และเริ่มสูงขึ้นมากอย่างชัดเจนเมื่ออายุ 20-24 ปี ซึ่งมีร้อยละ 25.1 และสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามอายุจะสูบบมากที่สุดในช่วงอายุ 50-59 ปีถึงร้อยละ 38.0 อย่างไรก็ตามแนวโน้มการสูบบุหรี่ ในช่วงอายุวัยรุ่นยังต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากในประเทศต่างๆ เช่น เนเธอร์แลนด์ พบว่าร้อยละ 60 ของผู้สูบบุหรี่อยู่ระหว่างอายุ 19-24 ปี, ประเทศสวีเดน ร้อยละ 44 ของผู้สูบบุหรี่อยู่ระหว่างอายุ 15-19 ปี, ประเทศออสเตรเลียร้อยละ 56 ของผู้สูบบมีอายุ 16-18 ปี, ประเทศเบลเยียม ร้อยละ 65 ของผู้สูบบอายุ 18-19 ปี และประเทศสวิสเซอร์แลนด์ร้อยละ 47.4 ของผู้สูบบอยู่ระหว่างอายุ 15-24 ปี สำหรับในประเทศไทยนั้น วรณี ทิพย์ผยมและคณะ (2519) ได้สำรวจนักเรียนชายใน กทม. พบว่า เด็กอายุระหว่าง 14-19 ปี เคยสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 33.8 และยังคงสูบบอยู่ถึงร้อยละ 8.91 ดังนั้น กลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่ควรนำมาพิจารณา เกี่ยวกับการให้ความรู้ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ

จากตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงอัตราการสูบบุหรี่ จำแนกตามนิสิตคณะต่างๆที่มีอัตรา

การสอบ 3 อันดับแรก คือ คณะนิเทศศาสตร์, รัฐศาสตร์ และครุศาสตร์ อัตราร้อยละ 30.7, 28.2 และ 27.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 2.1) ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่านิสิตที่ศึกษาทางด้านศิลป หรือด้านสังคม จะมีอัตราการสอบบุหรีสูงกว่านิสิตที่เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ และเมื่อสังเกตอัตราการสอบบุหรีตามชั้นปีจะเห็นว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีอัตราสอบต่ำกว่านิสิตใน ปีที่สูงขึ้น หรือมีแนวโน้มของอัตราการสอบบุหรีสูงขึ้นเมื่ออยู่ชั้นปีสูงขึ้น (ตารางที่ 2.2) ตรง กับที่ DUGGIRBALA (1981) ศึกษาอัตราการสอบบุหรีและพฤติกรรมกาสอบบุหรี ปรากฏว่า ร้อยละของผู้ที่เคยสอบบุหรีเพิ่มมากขึ้นตามระดับของชั้นเรียน จะเห็นว่าการสอบบุหรีของนิสิต ชายจะเพิ่มตามชั้นปีที่ศึกษา คือ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 คือร้อยละ 10.6, 13.3, 17.8 และ 19.9 ตามลำดับ ส่วนชั้นปีที่ 5,6 อัตราการสอบบุหรีลดลงเล็กน้อยมีร้อยละ 13.3 และ 17.1 ตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นเพราะ นิสิตที่สอบบุหรีจำนวนมาก อยู่ในคณะที่มี หลักสูตรเรียน 4 ปี นิสิตที่มีหลักสูตรเรียน 5 ปี และ 6 ปี ประกอบด้วย คณะเภสัชศาสตร์, แพทยศาสตร์, ทันตแพทยศาสตร์, สัตวแพทยศาสตร์ ที่เป็นผู้สอบบุหรีแม้จะคงเดิมแต่ใน ปริมาณที่น้อยกว่า นิสิตที่มีหลักสูตรเรียน 4 ปี จึงทำให้อัตราของนิสิตที่สอบบุหรีในชั้นปี 5 และ ปี 6 น้อยกว่าปี 4 เมื่อพิจารณาสถานภาพสมรสของบิดา มารดา จะพบว่านิสิตซึ่ง มารดาหย่า หรือแยกกันอยู่ จะมีอัตราการสอบบุหรีสูงกว่านิสิตซึ่งบิดามารดาอยู่รวมกัน เล็กน้อย สิ่งที่น่าสังเกตได้แก่นิสิตชายซึ่งอาศัยอยู่ในวัด มีอัตราการสอบบุหรีสูง (ร้อยละ 41.7) มากกว่านิสิตซึ่งมีที่พักอาศัยประเภทอื่น ๆ อย่างชัดเจน แต่เนื่องจากขนาดตัวอย่าง นั้นค่อนข้างน้อย (เพียง 12 คน) (ตารางที่ 2.6) แต่ก็ เป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาต่อไป

สำหรับนิสิตซึ่งต้องทำงานนอกเวลา มีอัตราการสอบบุหรีสูงถึงร้อยละ 34.6 สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ค่อนข้างชัดเจน (ตารางที่ 2.8) แต่ในจำนวนนิสิตที่สอบบุหรีทั้งหมดต้อง ทำงานนอกเวลา มีเพียงร้อยละ 3.3 ทั้งนี้เนื่องจากมีรายได้ และอยู่ในสภาพแวดล้อม ซึ่งมีสิ่งรบกวนมากกว่า

จากตารางที่ 4.1 พบว่ามีบุคคลในครอบครัวสอบบุหรี ร้อยละ 55.6 จากการ ศึกษาของวรณั ทิพย์พยอม และคณะ (2519) พบว่าเด็กที่เคยสอบบุหรีส่วนใหญ่จะมีบุคคล ในครอบครัวสอบบุหรีถึงร้อยละ 71.22 ผลการวิจัยจะสูงกว่า เป็นที่น่าสังเกตการสอบบุหรี ของนิสิตคงจะเป็นด้วยตัวเองมากกว่า

จากตารางที่ 4.1 พบว่านิสิตสอบบุหรีเมื่ออยู่ระดับอุดมศึกษาถึงร้อยละ 42.1 เป็นจำนวนที่มากกว่าที่เคยวิจัยไว้ของ ยาใจ ณ สงขลา และคณะ (2528) ที่พบว่า

นิสิตที่สูบบุหรี่ สูบหลังจากเข้ามหาวิทยาลัยร้อยละ 28 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโอกาสของการสูบบุหรี่ในระดับอุดมศึกษามีค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาน่าจะมีปัจจัยที่ทำให้สูบบุหรี่มากขึ้น ควรที่น่าจะได้มีการศึกษาถึงสาเหตุของการสูบบุหรี่ในระดับนี้ต่อไป สำหรับเป็นแนวทางในการป้องกันการสูบบุหรี่

จากตารางที่ 5.2 พบว่าสาเหตุของผู้เลิกสูบบุหรี่ร้อยละ 30.1 เพราะกลัวอันตราย มากกว่าจากสาเหตุอื่นเปลี่ยนซึ่งมีเพียงร้อยละ 10.8 จากการศึกษาของ วรณทิพย์พยอม และคณะ (2519) พบว่าสำหรับผู้สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่จะเลิกสูบบุหรี่ร้อยละ 69.76 ส่วนผู้ที่เลิกสูบได้พบว่า เหตุจูงใจในการเลิกสูบบุหรี่ที่สำคัญ ได้แก่ การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย สุขภาพไม่ดี และได้รับความแนะนำจากเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิด จึงเป็นข้อสังเกตได้ว่านิสิตในจุฬาลงกรณ์ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องเงินทองนักนิสิตเลิกเพราะเห็นภัยอันตรายมากกว่า

ในด้านของความรู้ จากตารางที่ 3.1 และ 3.3 พบว่านิสิตมีความรู้เกี่ยวกับโรคที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือเป็นสาเหตุของโรคทั้ง 4 โรคอันได้แก่ โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง, โรคถุงลมโป่งพอง, โรคมะเร็งปอด และโรคเส้นเลือดหัวใจตีบตัน อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 90 ทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มสูบบุหรี่มีคะแนนเฉลี่ยจะต่ำกว่า กลุ่มไม่สูบบุหรี่ เมื่อทดสอบแล้วก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .01$) ส่วนความรู้เกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงของโรคนั้น ทั้ง 2 กลุ่มตอบถูกเกินร้อยละ 50 ส่วนทางด้านทัศนคติในเชิงบวก กลุ่มที่สูบบุหรี่จะมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มไม่สูบบุหรี่ ในทางตรงกันข้ามทัศนคติเชิงลบกลุ่มสูบบุหรี่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มไม่สูบบุหรี่ เมื่อทดสอบแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

จากตารางที่ 1.3 และ 2.11 ความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตน้ำบุหรี่ต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยถึงร้อยละ 74.7 และเมื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือสูบบุหรี่กับไม่สูบบุหรี่ ปรากฏว่า กลุ่มไม่สูบบุหรี่จะไม่เห็นด้วยถึงร้อยละ 80.5 กลุ่มที่สูบบุหรี่ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ 41.6 จะเห็นว่านโยบายที่รัฐบาลอนุญาตให้น้ำบุหรี่ต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศนั้น ควรจะได้นำมาพิจารณาใหม่ ทั้งนี้ควรได้มีการคำนึงถึงสุขภาพ และผลเสียต่าง ๆ ที่ตามมาโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล (2534) ได้กล่าวถึงต่างประเทศให้การสนับสนุน ในเรื่องการต่อต้านการสูบบุหรี่ของประเทศไทย จึงเป็นสิ่งที่เราทุกคนควรร่วมมือกันในเรื่องรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่

จากตารางที่ 4.1 เมื่อสอบถามถึงชนิดของบุหรี่ยี่ห้อที่สูบปรากฏว่า นิสิตที่สูบจะนิยม
สูบบุหรี่ที่ผลิตจากต่างประเทศถึงร้อยละ 54.4 คงจะเป็นคำตอบได้ว่านิสิตจะนิยมของ
ที่ผลิตจากต่างประเทศมากกว่าผลิตในประเทศ ถ้าได้มีการกีดกันบุหรี่ต่างประเทศไม่ให้
เข้ามาจำหน่ายในประเทศ ก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะป้องกันการสูบบุหรี่ของนิสิตชาย หรือของ
กลุ่มเด็กวัยรุ่นได้อีกหนทางหนึ่งได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย